

Osiowski, Jerzy

Sprawozdanie z działalności Towarzystwa w 1995 r. : Sprawozdanie z działalności Wydziałów : Wydział VI Nauk Technicznych : Referaty i streszczenia : Problemy szkół wyższych i środowiska akademickiego w świetle prac Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego [Streszczenie]

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 58, 108-109

1995

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

INTERAKCJA JONOWA GLEBA – ROŚLINA (Streszczenie)

Poruszono kwestię stanu i zawartości Ca, Mg, K, Na wymiennych (dostępnych dla roślin) w glebach polskich. Na tle stanu wymiennych kationów w glebie, podano stan i skład jonowy (Ca, Mg, K, Na) roślin zbiorowisk łąkowych i leśnych oraz niektórych antropogenicznych, tj. drzew i krzewów owocowych.

Stwierdzono, że stan jonowy roślin zbiorowisk naturalnych jest stabilny pod względem sumarycznej zawartości kationów (Ca+Mg+K+Na) i nie zależy od środowiska glebowego. Zróżnicowaniu ulegają jedynie wzajemne stosunki kationów, natomiast suma pozostaje stała. Ponadto stwierdzono, że rośliny dwuliścienne charakteryzują się zbliżonymi stosunkami jonów dwu do jednowartościowych, podobnie jak w środowisku glebowym. Natomiast rośliny jednoliścienne wykazują dominację w swym składzie jonów jednowartościowych (K+Na) nad dwuwartościowymi (Ca+Mg).

Reasumując, stwierdzono że stan jonowy roślin jest uwarunkowany genetycznie i jest niezależny w zasadzie od stanu jonowego gleby. Stan jonowy gleby decyduje głównie o przyroście biomasy roślinnej.

Jerzy Osiewski

PROBLEMY SZKÓŁ WYŻSZYCH I ŚRODOWISKA AKADEMICKIEGO W ŚWIETLE PRAC RADY GŁÓWNEJ SZKOLNICTWA WYŻSZEGO (Streszczenie)

Scharakteryzowano obecny stan szkolnictwa wyższego na tle zmian, jakie wystąpiły w latach 1990 – 1994. Następnie przedstawiono podstawowe prace Rady Głównej w kilku najważniejszych obszarach jej działalności. W szczególności omówiono działania w zakresie:

- kreowania nowych kierunków studiów, ustalania minimalnych wymagań kadrowych do nadawania tytułów magistra i licencjata (inżyniera) oraz minimów programowych;
- starań o poprawę sytuacji materialnej szkół wyższych i nauczycieli akademickich;
- opiniowania wniosków o tworzenie niepaństwowych szkół wyższych i ew. przyznawania im uprawnień do nadawania tytułu magistra;

– opiniowania aktów prawnych i zarządzeń dotyczących sfery nauki i szkolnictwa wyższego.

Na zakończenie podjęto próbę sformułowania syntetycznej oceny aktualnej sytuacji szkół wyższych i nauczycieli akademickich oraz perspektyw na przyszłość.

Emil Nalborczyk

NOWE ROŚLINY UPRAWNE I PERSPEKTYWY ICH WYKORZYSTANIA (Streszczenie)

Zmiany zachodzące u schyłku XX wieku w rolnictwie i środowisku rolniczym spowodowały wzrost zainteresowania producentów rolnych wprowadzeniem do uprawy polowej nowych gatunków roślin określanych często jako rośliny alternatywne. Rośliny te wykorzystywane są do realizacji nowych zadań jakie będą postawione przed rolnictwem XXI wieku, takich m.in. jak:

- produkcja odnawialnych surowców dla przemysłu i źródeł energii;
- wykorzystanie gleb zwalnianych przez tradycyjne rośliny uprawne w wyniku ich nadprodukcji;
- ekologizacja rolnictwa;
- zwiększanie różnorodności biologicznej pokarmu;
- przeciwdziałanie efektowi szklarniowemu.

W ostatnim dziesięcioleciu powstało wiele programów międzynarodowych, regionalnych i narodowych, realizujących wprowadzanie do uprawy i wykorzystanie nowych roślin uprawnych. W Polsce program taki został zapoczątkowany w SGGW i jest realizowany w odniesieniu do amarantusa, komosy ryżowej i trzcinnika olbrzymiego. Biorąc pod uwagę stosunkowo duże nakłady pracy ręcznej przy uprawie nowych roślin, mogą one stanowić dużą szansę dla polskiego rolnictwa z nadmiarem siły roboczej na terenach wiejskich i w przyszłości być źródłem opłacalnego ich eksportu do krajów EWG.